

KAMU YÖNETİMİ TEMEL KANUNU TASARISI, İŞÇİ SINIFINI PARÇALAMAYI VE SEVR'İ HORTLATMAYI AMAÇLAMAKTADIR

Yıldırım Koç

59. Hükümet döneminde gündeme getirilen Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı Taslağı, bugüne kadar açıklanmış bulunan (a) Belediye Kanun Taslağı, (b) Büyükşehir Kanun Taslağı, (c) İl Özel İdaresi Kanun Taslağı ve (ç) Belediye ve İl Özel İdaresi Gelirleri Kanun Taslağı ile bir bütündür.

Bu tasarıların kanunlaşması durumunda, devlet – ulus bütünleşmesi önemli darbe yiyecek; yerel düzeyde bölücü terör örgütünün, aşiretlerin, tarikatların ve cemaatlerin gücü artacaktır. Eğitim, sağlık, tarım, orman, köy hizmetleri gibi alanlarda halka hizmetin Türkiye Cumhuriyeti Devleti yerine il özel idareleri tarafından götürülmesi, devlet – ulus bütünleşmesini zayıflatacaktır; insanlarımız, sorunları çözüme kavuşturulduğunda, Devletimize değil, yerel güç odaklarına şükran duyacaktır. PKK'nın okullar, sağlık ocakları ve Köy Hizmetleri şantiyelerine yönelik saldırının yerini, PKK'nın denetiminde okul, sağlık ocağı ve köye hizmet götüren şantiye alacaktır. Tarikatlar ve cemaatler, Devletimizin boşalttığı alanı doldurup hizmet götürerek etkilerini artıracaktır.

Eğitim, sağlık, orman, tarım, bayındırlık, köy hizmetleri gibi alanlarda 1,5 milyon işçi ve memurun, merkezi devlet teşkilatından alınarak, il özel idarelerine devredilmesi, 12 Eylül öncesinin kurtarılmış bölgelerini yeniden yaratacak; bölgecilik bu kez ekonomik temellere de dayanarak çatışmalara yol açacaktır. Öğretmenlerin, sağlık personelinin, ormancılardan ve diğer kamu personelinin merkezi idare tarafından değil de, il özel idaresi tarafından işe alınması ve işten çıkarılması, yoksulluğun ve işsizliğin hızla arttığı günümüzde, ancak o ilden insanların belirli bir ilde çalışabilmesi sonucunu doğuracaktır. Trabzon'da Trabzonlu öğretmenler işsizken, Diyarbakırlı bir öğretmenin çalışmasına olanak tanınmayacaktır. Trabzon'da çalışırken, Trabzonlu bir işsiz öğretmene iş bulunabilmesi için işten çıkarılan Diyarbakırlı öğretmen, Diyarbakır'a döndüğünde, il özel idaresi üzerindeki etkisini kullanarak, Sinoplu bir öğretmeni işten çıkarttıracaktır. Böylece, işçi sınıfımız parçalanacaktır. Aç tilki fırın yıkar. İşçi sınıfı da, artan işsizlik ve yoksulluk karşısında açlığa itilirse, ya açlığın sorumlularına karşı ortak bir mücadele geliştirir, ya da birbirini yer. Bugün açlığı yaratan emperyalist güçlere ve yerli ortaklarına karşı etkili ve sonuç alıcı bir mücadele henüz gündemde değildir. Bu tasarı kanunlaşır, işçi sınıfı parçalanacak ve birbirini yiyecektir. Dış güçler tarafından hazırlanan bu tasarinin gerçek amacı, işçi sınıfını bölüp parçalamaktır.

Ulusumuzun kaynaşmasında ve daha da bütünleşmesinde askerlik hizmetinin ve devlet işçiliğinin – memurluğun büyük katkısı vardır. İnsanlar askerlik görevi sırasında ve memur veya kamu işçisi olarak çalışırken, ülkemizin farklı bölgelerinde çalışır ve kaynaşır. Bu süreçte dostluklar edinilir; bölgesel, etnik ve mezhepsel önyargılar azalır. 1,5 milyon kamu işçisi ve memurunun, başında artık valinin değil de, seçimle getirilmiş bir kişinin bulunacağı il özel idareleri tarafından işe alınması ve işten çıkarılması, bu kaynaşmayı önleyecek ve ekonomik temelli bölünmelere ve bölgeciliğe yol açacaktır. İşsizliğin ve yoksulluğun artması, insanlarımızı, etnik köken, aşiret ve tarikat-cemaat ilişkisi içinde kişisel sorunlarına çözüm aramaya itmektedir. Devletimizin kamu hizmetinden çekilmesi, bu şartlarda bölücülüğün ve irticanın güçlenmesi için uygun şartları yaratmaktadır. Dış güçler tarafından hazırlanan bu tasarinin gerçek amacı, ulusumuzu bölüp parçalamaktır.

Bu tasarinin kötü dışarıdadır ve gerçek amacı, Türkiye'yi parçalamaktır. Sevr Antlaşması'nın "Kürdistan" başlıklı 62. maddesinde, vatanımızın bir bölümü için "yerel özerklik" öngörülmektedir. "Yerel özerklik" Kürdistan'a giden yoldur.

10 Ağustos 1920 tarihinde imzalanan Sevr Antlaşması'nın 62.-64. maddelerinin bulunduğu kesimin başlığı "Kürdistan"dır. Sevr Antlaşması'nın 62. maddesinde şöyle yazar: "Fırat'ın

doğusunda, ileride saptanacak Ermenistan'ın güney sınırının güneyinde ve ...Suriye ve Irak ile Türkiye sınırının kuzeyinde, Kürtlerin sayıca üstün bulunduğu bölgelerin yerel özerkliğini işbu Andlaşmanın yürürlüğe konulmasından başlayarak altı ay içinde, İstanbul'da toplanan ve İngiliz, Fransız ve İtalyan Hükümetlerinden herbirinin atadığı üç üyeden oluşan bir Komisyon hazırlayacaktır.”

62.maddede sağlanması öngörülen düzenleme “yerel özerklik”tir; “eyalet” bile değildir.

İnternette bir sitede (www.trife.com/Turkish/Aktuell?03w27/dehap/htm) 29 Haziran 2003 günü yapılmış bir açıklama bulunmaktadır. Açıklamanın başlığı şöyledir: “DEHAP'lı belediyelerin bölgesel özerklik talebi.” Diyarbakır kaynaklı haber şöyle başlamaktadır: “Uzun zamandan beri tartışılan ve Bakanlar Kurulu'na gönderilen Yerel Yönetimler Yasa Tasarısı, yerel yönetimler tarafından yetersiz görülse de, merkezi idarenin elinde bulunan kimi yetkilerin yerel yönetimlere devredilmesini sağlayacağı için önem taşıyor.” Yazının devamında, bazı belediye başkanlarının, “özerk yerel yönetim” talep ettiği açıklanmaktadır.

Sevr Antlaşması'nın 62. maddesinde yer alan “yerel özerklik” kavramının bazı belediye başkanlarının açıklamasında da yer alması ilginçtir. Bu tavır, Kürt milliyetçilerinin Sevr Antlaşması'nı savunmaları ve Lozan Antlaşması'na kesin ve açık bir biçimde karşı çıkmaları ile de uyumludur. Bu tavır içindeki Kürt milliyetçileri, emperyalistlerle tam bir işbirliği içinde, Türkiye Cumhuriyeti'ni parçalamaya çalışmaktadır. Kürt milliyetçileri ile ittifakı temel alan herkes, ister istemez aynı tutumu paylaşmaktadır. Lozan Antlaşması'nın imzalanmasının 80. yıldönümünde Kürt milliyetçilerinin yaptıkları açıklamalar da bu doğrultudadır. 24 Temmuz 2003 günü Kürdistan Ulusal Kongresi tarafından yapılan açıklamada “Lozan Antlaşması iflas etmiştir” denilerek amaç açıkça ifade edilmektedir.

Yerel özerkliğin nereye gideceği ise, Sevr Antlaşması'nın 64. maddesinde açıklanmaktadır. 64. maddenin ilk fıkrası şöyledir: “İşbu Andlaşmanın yürürlüğe konuşundan bir yıl sonra, 62. maddede belirtilen bölgelerdeki Kürtler, bu bölgelerdeki nüfusun çoğunluğunun Türkiye'den bağımsız olmak istediklerini kanıtlayarak Milletler Cemiyeti Konseyine başvurlarsa ve Konsey de bu nüfusun bu bağımsızlığa yetenekli olduğu görüşüne varırsa ve bu bağımsızlığı onlara tanımayı Türkiye'ye salık verirse, Türkiye, bu tavsiyeye uymağı ve bu bölgeler üzerinde bütün haklarından ve sıfatlarından vazgeçmeğı, şimdiden yükümlenir.”

Görüldüğü gibi, yerel özerklik, Kürdistan'ın yolunu açmaktadır. Sevr Antlaşması'nın 89. maddesine göre, Türkiye ile Ermenistan sınırının saptanmasında ABD Başkanı Wilson'un hakem olarak kararı belirleyici olacaktır. Türkiye'nin bu bölgeleri “Kürdistan” olarak ayrılmak istendiğinden, Kürdistan'ın sınırlarının belirlenmesi yetkisi de ABD Devlet Başkanı Wilson'a devredilmiş olmaktadır.

Sevr Antlaşması'nın 64. maddesinin son fıkrası da şöyledir: “Bu vazgeçme gerçekleşirse ve gerçekleşeceği zaman, Kürdistan'ın şimdiye dek Musul Vilayetinde kalmış kesiminde oturan Kürtlerin, bu bağımsız Kürt Devletine kendi istekleriyle katılmalarına, Başlıca Müttetik Devletlerce hiçbir karşı çıkışta bulunulmayacaktır.”

Kamu Yönetimi Temel Kanunu tasarısı ve onu tamamlayan diğer tasarılar yasalaşır ve uygulamaya sokulursa, Türkiye'de “yerel özerklik” ve hatta eyalet sistemine geçilecektir. ABD ise Musul ve Kerkük'ü denetimi altına almıştır. İlk adım, Sevr'in 62. maddesinin uygulanmasıdır. Ardından Sevr'in 64. maddesi uygulanacak, emperyalizme bağımlı bir Kürdistan kurulacaktır; Ermenistan-Kürdistan-İsrail üçgeni tamamlanacaktır; Amerikan emperyalizminin enerji kaynakları üzerindeki hakimiyeti pekişecektir. Engellememiz gereken hesap bu kadar açıktır.

Terör örgütü PKK/Kadek'in Genel Başkanlık Konseyi tarafından 27 Haziran 2003 günü yapılan açıklamadan anlaşıldığına göre, PKK/Kadek'in önde gelen talepleri arasında, “Yerel yönetimlerin yetkileri artırılarak sağlık ve kültür başta olmak üzere bazı hizmetler yerel

yönetimlere bırakılarak demokrasinin derinleşmesi sağlanmalıdır ifadesi yer almaktadır. “Kültür” ile kastedilen “eğitim”dir.

Yerel yönetimlerin güçlendirilmesi çabaları 1986 yılında başlamış ve 1992 yılından beri, TÜSİAD’ın da desteğiyle, çeşitli tasarılar hazırlanmıştır. Tasarıların kökü dışarıdadır. Tasarıların arkasında ABD, Avrupa Birliği, IMF, Dünya Bankası ve OECD, yani emperyalizm bulunmaktadır.

Tasarılarda, il özel idarelerine, kendi aralarında birlikler oluşturma, özel güvenlik teşkilatı kurma, trafik hizmetlerini üstlenme, belirli sınırlar içinde vergi koyma yetkisi tanınmakta, ildeki hazine arazileri il özel idarelerine devredilmektedir. Ayrıca, halk denetçisi adı altında, yargı yetkisinin bir bölümü, il özel idaresinin seçtiği bir kişiye devredilmektedir. Buna ek olarak, il özel idaresinin başından vali alınmakta, yerine seçimle bir kişi getirilmektedir.

Bu değişiklikler yapılırsa, Türkiye Cumhuriyeti’nin bütünlüğü zayıflatılacak ve eyalet sistemine geçiş doğrultusunda büyük bir adım atılmış olacaktır.